

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah.
Velja za celo leto..... \$ 3.00
Za pol leta..... \$3.00
Za New York celo leto..... \$7.00
Za inozemstvo celo leto..... \$7.00

GLAS NARODA

List slovenških delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
in the United States.
Issued every day except Sunday
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: 2876-CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 19. — ŠTEV. 19.

NEW YORK, MONDAY, JANUARY 24, 1921. — PONDELJEK, 24. JANUARJA, 1921.

VOLUME XXIX. — LETNIK XXIX.

PROTI KRŠILCEM PRISELNIŠKIH POSTAV

NAMERAVA SE VPRIZORITI POGON, OBSEGALOČ CELO DEŽELO, DA SE PRIME LJUDI, KI SO PRIŠLI SEMKAJ NEPRAVILNIM POTOM. — KDOR NI PRIŠEL POSTAVNIM POTOM, BO DEPORTIRAN.

Washington, D. C., 22. januarja. — Državni in delavski departement bosta v zvezi z justičnim departmentom najbrž vprizorila pogon na vse one inozemce, ki so si pridobili vstop v to deželo brez potnih listin. Justični department razmišlja sedaj o deportacijskem postopanju, kot se je izvedelo v državnem departmentu.

Zadnji odlok sositiorja državnega departmenta, ki je imel za posledico povelje, da mora Daniel O'Callahan zapustiti deželo, je prepričal poslujočega državnega tajnika Davisa, da ima državni department konečno avtoriteto v vseh slučajih, v katerih pride, inozemci v deželo brez primernih poveril in proti priselniškim določbam. V sledi tega se glasi, da se zavzema za deportacijo vseh onih, ki so si pridobili vstop v deželo na nepovestan način.

Načrt, ki bo najbrž sprejet, določa, da naj bi pričeli agenti justičnega departementa v zvezi z uradniki priselniške oblasti v vseh večjih središčih dežele takoj z intenzivno kampanjo, da ugotove, če so prišli inozemci, nahajajoči se pod njih jurisdikcijo, postavni in rednim potom v deželo.

Vsi nezemedci, ki so ravnali drugače, bodo zaslišani in v slučaju, da se ugotovi, da so ti ljudje kršili priselniške in druge določbe, t.i. ajoče se potnih izvidov, se bo uvelio proti njim deportacijska postopanja.

Danes se je izvedelo, da so odvetniki zagotovili poslujočemu državnemu tajniku Davisu, da je mogoče na temelju špionaže postave zasedovati Harry Bolanda, tajnika takozvanega irskega predsednika de Valera in sicer radi njegovih zadnjih izjav tikajočih se krvne osvete nad angleškimi podaniki v Ameriki. Glasi se, da bo kmalu uvedeno proti njemu postopanje za deportacijo in sicer na temelju določbe, da se mora deportirati vse inozemce, ki zagovarjajo nasilna sredstva.

BODOČI PREDSEDNIK ODPOTOVAL NA JUG

Časnikarskim poročevalcem je rekel, da upa biti deležen velike zavade. — Razprava o Mehiki.

St. Augustine, Fla., 22. jan. — Križenje v čolnu Victoria poslanih vodah Indian reke se je pričelo danes popoldne, ko je oblekel bodoči predsednik Združenih držav svojo najslabšo obliko, kar jih je prinesel s seboj. To pa je storil, da pobije trditev svojega prijatelja, senatorja Falla, da je podoben gigeru.

Sedaj fantje, — je rekel Harding časnikarskim poročevalcem, kateri se je trlo na čolnu pred odpotovanjem, — vam hčem zahteti neko skrivnost. Upam, da bom deležen obilne zavade.

Senator Frelinghuysen iz New Jersey, lastnik dotočnega čolna, je ramignil, da je njegov glavni cilj, da se bo pričakovanje bodočega predsednika v resnici izpolnilo. Na vprašanje, kaj se bo zgodilo, če bo nasedel čoln na sipino in ne morel naprej, v katerem slučaju bi bio treči stradati, je odvrnil senator, da je storil vse, kar je bilo v njegovi moči, da je čoln dobro založen z živil.

GENERAL PERSHING BO JE AMERIŠKI POSLANIK V FRANCII.

Ožji prijatelji bodočega ameriškega predsednika Hardinga pravijo, da bo general Pershing najbrž imenovan ameriškim poslanikom v Franciji. Ko so vprašali generala o tem, je izjavil:

— Vem samo to, kar sem čital v njegovih močih, da je čoln dobro založen z živil.

DENARNE POŠILJATVE V ISTRO, NA GORIŠKO IN NOTRANJSKO.

Izvršujemo denarna izplačila popolnoma zanesljivo in sedanjim razmeram primera tudi hitro po celi Istri, na Goriškem in tudi na Notranjskem, po ozemlju, ki je zasedeno po italijanski armadi. Včeraj smo računali za posiljatev italijanskih lir po sledenih cenah:

50 lir	\$ 2.30
100 lir	\$ 4.10
300 lir	\$11.70
50 lir	\$19.50
1000 lir	\$38.00

Vrednost denarju sedaj ni stalna, mesnja se večkrat nepričakovan, iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vna-prej.

Mi računamo po ceni istega dne, ko nam poslani denar dosegne v roke. Denar nam je poslati najbolj po Domestic Postal Money Order, ali pa New York Bank Draft.

Cena za Jugoslavijo ista. Vsebuje povesti, članke razprave, potopise, šalo itd. — Krasne slike. V zalogi ga imam le še par sto istisov.

Slovenic Publishing Co., 52 Cortlandt St., New York City.

Tvrdka Frank Saksler, 52 Cortlandt St., New York, N. Y.

Pred kratkim se je vrnilo iz Moskve v London več angleških vojakov, katere so boljševiki vjeli, ko so služili v Kolčakovski armadi. Slika nam kaže tako petorico. Vsi pravijo, da so boljševiki žutimi dobro postopali

ZAČETEK NOVE MEHIŠKE USTAJE

General Aguilar je prišel z novo revolucijo. — Poziv na prejemanje častnike Carrance.

Mexico City, Mehika, 23. jan. — Korespondenca, ki je bila izročena v vojnemu departmantu tekom zadnjih par dni, od strani številnih častnikov, kaže namen Candiá Aguilara, zeta Carrance, da prične z novim revolucionarnim gibanjem, ki je naj bi se razširilo iz Guatemale.

Aguilar je sporočil številnim prejšnjim pristašem Carrance, da namerava stribiti to ter jih pozval, naj stopijo na njegovo stran s četami, ki so jih na razpolago. Pojavil jih je, naj skušaj dobiti toliko pristašev kot le mogoče in da naj pregovore še nadaljnje častnike.

Obregonova vlada bo najbrž hitro napravila koncu tej zaroti, čeprav pričakuje, da bo stopilo nekaj častnikov na stran Aguilara. Pisma, izročena vojnemu departmantu, so določala, da se bo ustavilo zvezo s pristaši gibanja s pomočjo fingiranih oglašov v listih glavnega mesta in vsled tega so uradniki vojnega departmента strogo zastražili vse liste ter zasedajoči z veliko pozornostjo vseh vsebin.

Očitno so bili storjeni koraki, da se organizira majhne tolpe, ki se potiskajo sedaj po severnem delu dežele. Lucija Blanca se smatra voditeljem tega gibanja ter se domneva o njem, da se nahaja v Coahilii. Gibanju v Chihuahu načeljuje El Charro, katerem se glasi, da se nahaja v bližini Torreona z majhno toplo.

Governer Enriquez iz Chihuahue je dobil naročilo, naj reorganizira milico, kateri je preje povlejal. Pričakovati je, da bo na ta način oproščenih dosti oddelkov rednih čet, s katerimi se bo nato ojačilo posadke, kjer je treba ojačen.

Nepotrjena poročila, ki so prišla semkaj, trdijo, da so se uprli v Durango Srietu bratje, katerih je dvanajst. Domingo Arieta, prejšnji governer Duranga, ima tam dosti pristašev. Ti skušajo očividno stopiti v zvezo z El Charro, kar pa bo težko, ker se nahaja na strani Villa.

Spoščen nemir je tudi opazni v Vera Cruz, Puebla in Morelos. Tekom preteklega tedna je bilo organiziranih precej sil za aktivno kampanjo in gibanja se je izvedlo s tako naglico, da ni stvar vzbudila nobene javne pozornosti. Vojni departmet je čividno ojačil posadke v krajih, kjer je pričakovati zapletljive ter tudi umaknil dete, o koiči lojalnosti se

NEMCI IMajo TANKE SKRITE

Pariz, Francija, 22. januarja. — Načelnik medzavezniške kontrole komisije v Nemčiji, general Nolet, bo sporočil najvišjemu svetu, da so Nemci prikrali velikanico množino orožja. Samo v okolici Berlina imajo baje skritih dvajset velikanskih tankov.

KUMUNSKA PRIZNALA KONSTANTINOVO VLADO.

Atene, Grška, 23. januarja. — Novi rumunski minister za Grško, Duvara, je dosegel sem s poverilimi listinami. Te dni ga bo sprejel v audienci kralj Konstantin. Rumunsko je prva država, ki je pričela Konstantinovo vlado.

JAPONSKI POSLANIK V BERLINU.

Berlin, Nemčija, 23. januarja. — Sem dosegel novi japonski poslanik Ecki Hieki. Svoje poverilime listinami. Tisti je že izročil predsednici nemške republike Ebertu.

PAJČOLAN — ZRAVJU ŠKODLJIVI.

London, Anglija, 27. januarja. — Dr. Octavia Lewis, priznana zdravnica, je imela danes predavanje, v katerem je rekla, da so pajčolani zdravju škodljivi. Dokazala je, da se na pajčolanih zbirajo vsakovrstni bacili, ki imajo pogubo na vseh živalih.

POŽAR V SAN SALVADORU.

San Salvador, 23. januarja. — V trgovskem delu mesta je izbruhnil požar ter uničil več skladov. Ogenj so s težavo pogasili.

Koliko znaša povzročena škoda, zaenkrat še, ni bilo mogoče dognati.

PLEMENSKI BOJ.

Raleigh, N. C., 23. januarja. — V tukajnji okolici se je vrnil vroč boj med zamoreci in belokozami. Dva zamoreca sta bila smrtnonevareno izjavljena.

svojemu preprčanju, da bodo v stanu obvladati položaj in naj bo tako resen ter so pripravljeni pasušči se drastičnih odredov, posebno kar se tiče nekoljnosti v arđi.

General Oi, ki je bil pred kratkim odstavljen kot povečnik japonskih čet v Sibiriji, je ponovno izjavil, da ne bo trpel sovjetske vlade v kateremkoli ozemljiju, zasedenem od Japoncev. Kar so bile zveze med Vladivostokom ter notranjostjo prekinjene, ne obstaja nobena potreba, da se vzdržujejo čete v Vladivostoku in vrednost ponovnih izjav japonskega vojaškega poveljnika je vsled tega skrrena na nič.

General Oi, ki je bil pred kratkim odstavljen kot povečnik japonskih čet v Sibiriji, je ponovno izjavil, da ne bo trpel sovjetske vlade v kateremkoli ozemljiju, zasedenem od Japoncev. Kar so bile zveze med Vladivostokom ter notranjostjo prekinjene, ne obstaja nobena potreba, da se vzdržujejo čete v Vladivostoku in vrednost ponovnih izjav japonskega vojaškega poveljnika je vsled tega skrrena na nič.

General Oi, ki je bil pred kratkim odstavljen kot povečnik japonskih čet v Sibiriji, je ponovno izjavil, da ne bo trpel sovjetske vlade v kateremkoli ozemljiju, zasedenem od Japoncev. Kar so bile zveze med Vladivostokom ter notranjostjo prekinjene, ne obstaja nobena potreba, da se vzdržujejo čete v Vladivostoku in vrednost ponovnih izjav japonskega vojaškega poveljnika je vsled tega skrrena na nič.

PREDNO SE ODLOČITE

za svojo družino sorodnika ali prijatelja naročiti vojni listek, ali poslati denar v domovino, da si ga potnik sam kupi, plišite najprej za to zavednejšo pojasmila na znamenje.

FRANK SAKSLER.

POLOŽAJ GLEDE AMERIŠKEGA PREMOGA

KONGRESNIK MEAD JE IZJAVIL, DA JE TREBA ZDRAVNIŠKEGA RECEPTA, ČE HOČE DOBITI ČLOVEK V BUFFALO SLAB PREMOGA. — TO JE POSLEDICA SISTEMA, KI GA JE UVELJAVILA VOJNA.

Washington, D. C., 22. januarja. — Kongresnik Mead, ki je pričal danes pred senatnim gomitem, kateremu načeljuje senator Calder, je opisal razmere glede kuriva v njegovem domačem kraju Buffalo kot skrajno slabe.

Rekel je, da so bili prodajalci premoga na drobno v njegovem mestu skorje iztrebljeni, da pa niso izginili dobički prodajalev na drobno, kajti cela podrobna trgovina s premogom se nahaja v rokah velikih kompanij, ki se počajo s prodajanjem premoga na debelo. Za temi ljudmi stoji že zelenec in prav poskrbno Lackawanna.

— Predložiti moramo tri pritožbe, — je rekel. — V prvi vrsti je na razpolago malo ali skorje nič premoga in če ga hoče človek dobiti mora imeti zdravniški recept ter iti z njim k prodajalcu premoga na debelo, ne pa k razpečavalcu na drobno.

Rekel je nadalje, da niso prodajalci na debelo v Buffalo še spoznali, da je vojne že davno konec.

— Dokazati morajo zdravnik, da je vaši hiši nujno potreba premoga, da je v hiši bolezni, predno dobiti premog, — je rekel.

Senatorja La Follette in Walsh sta stavila več vprašanj, tikačih se posameznosti. Mead je rekel, da so bile razmere, katere je opisan, veljavne krog pričetka leta in da so dane še približno iste.

— To je izrastek sistema, uveljavljenega tekom vojne, — je rekel Mead.

— Naša druga pritožba je ta, da je vrsta premoga, katerega dobivamo v Buffalo, skorje neporabna za kurjava. Obstaja iz kamna, prahu in smeti.

"GLAS NARODA"

SLOVENIAN DAJLYS

Owned and Published by

SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY

FRANK BARBER, President

In corporation)

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"Glas Naroda" izhaja vsak dan izvzemski nedelji in prazniki.

Kaže se leta vselej tudi na Ameriko
In Goričkih dnevnikih
Kaže se leta
Kaže se letaNa New York za celo leto
Na New York za celo leto
Na New York za celo leto
Na New York za celo leto\$7.00
\$7.00
\$7.00
\$7.00GLAS NARODA
(Voice of the People)
Danes vseki dan except Sundays and Holidays
Subscription yearly \$5.00

Advertisement on agreement

Septem brat podpisem za enostavnost in ne-priobojljivo. Denar naj se blagovni politični
in Money Order. Pri upravnem kraju narodnikov prostno, da se nam nudi zveste
na blagovni nazami, da hitreje najdemo lastnikov.GLAS NARODA
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 8778

Nova Italija.

Naslednji članek je izšel v Literary Digest ter ga primašamo zgožlj informativne svrhe.

— Italija se je rodila iz različnih mirovnih pogodb kot njena starodavna rivalka in sosedinja, Grška, ki je prišla sedaj bliže do moći in ugleda klasičnih časov kot je bila kedaj izza prvih let krščanske dobe. D'Annunzio, ki je bil pred kratkim izgnan z Reke, je žaljal o tem, da bi se italijanski narod popolnoma vrnil k stari slavi, "ko je bilo več vredno nositi ime priprstega Rimljana kot pa naslov kralja kakšega severnega naroda." Večina italijanskih državnikov pa je z ostalim svetom prepricana, da je bilo zadnje razširjanje Italije tako obširno kot je bilo splošno pričakovati. Kar pa se tiče poskusa d'Annunzia, da drži Reko tako proti volji njegove lastne vlade kot proti volji zaveznikov, je imel ta poskus dejanski nekajčinko pri revidiranju mirovne pogode, — kot izjavlja Buletin iz San Franseisa, ki pobije splošno razširjeno naziranje, da je bilo podjetje d'Annunzia le komedija. "Njegov navidezni poraz se tudi lahko smatra za zmago."

Pribivalstvo novega italijanskega kraljestva je bilo povečano za približno 1.150.000 duš in vsled tega šteje sedaj pribivalstvo Italije 36.740.000 duš. Največji pribarjevi prihaja seveda iz Trentina, kajti ta okraj je imel leta 1910 skor 617.000 prebivalcev.

Pribivalstvo Italije je skoro popolnoma homogeno, a to ne velja v tolki meri glede ozemlja, ki se imenuje Trentino in Alto Adige. Čeprav je smatrati Trentin popolnoma italijanskim ali vsaj romanskim, je pokrajina Visokega Adiža z gotovimi izjemami solidno nemška. Soglasno z avstrijskimi statistikami iz leta 1910 je obstajalo pribivalstvo tega ozemlja iz 216.000 Nemcev. 22.500 Italijanov in Ladineev in 1640 ljudi drugih narodnosti. To daje proporecijo Italijanov, ki znaša manj kot osem odstotkov in če izvzamemo Enneberg okraj, kjer prevladujejo Ladinci, le pet odstotkov. To je gotovo podcenjanje, čeprav je smatrati za pretirano tudi italijansko centrum, da znaša italijansko pribivalstvo tega okraja 25 odstotkov. Zgoraj omenjeni Ladinci, ki stanujejo v tem ozemljju, so Italijanom sorodni, ne plemeni, latinskega izvora ter govore poseben romanski dialect.

Aneksijo tega severnega ozemlja od strani Italije se opravičuje z motiviranjem, da je prinesla avstrijska vlada deželi ekonomski ruini. (Italijanska zlavlada ga bo pa v resnici prinesla, kajti izginili bodo vsi gozdovi in hudičniki bodo nanesli peseci v travnike in njive.) Položaj pod avstrijsko vlado se slika na naslednji način:

— Avstrijska vlada je brez dvoma sklenila smatrati Trentin za vojaško ozemlje ter je kazala brezbirnost ali celo aktivno sovražnost napram razvoju Trentina. Oblasti so stalno nasprotovale razvoju komunikacij z Italijo ter privolile le z največjim obotavljanjem v vzdržanju onih, ki obstajajo sedaj. Prepovedale so primočer ter pred davnim časom ustanovljeno navado, da se pošilja Italijansko govejo živino na trentinske pašnike tekom poletnih mesecev. Niso hoteli dovoliti, da bi dovoljala Italija električno silo iz vodnih tokov Trentina. V slučajih, ki so preveč številni, da bi jih navajali tukaj, pa so avstrijske oblasti na vso moč ovirale razvoj trgovine. Le malo dvoma more biti, da bi se prosperiteta Trentina zelo povečala, če bi Trentin osvojil avstrijske kontrole. Ekonomika bodočnosti po krajini je v glavnem odvisna od razvoja vodnih sil.

Ta "beli premog", kot govore številni italijanski ekonomisti o vodni sili, se smatra za enega izmed velikih faktorjev, ki bodo pri pomogli k temu, da se bo Italija dvignila na stališče velikega industrialnega naroda.

Ostala anektirana ozemlja, Goriška, Kras, Istra in Dalmacija imajo dve nadaljnji široki sferi aktivnosti — namreč turizem in kamebolome, — izjavlja neki pisec v The Anglo - Italian Review. Rimljani so imeli svoje kamenolome v Nabrežini, pri Puli, ter na otoku Braeu v bližini Splita. Kar se tiče pomorskih prednosti, pridobljenih z novim obrežjem, izjavlja Current History, da je bil pred vojno Trst veliko trgovinsko središče in glavna žila, skozi katero so dobivala mesta po Dunaju, Prago in Budimpešta pretežno večino svojih importov. Leta 1913 se je postušilo tega pristanišča več kot 14.000 ladij in promet je presegal pet milijonov ton.

Po omenitvi teh prednosti je vladni voditelj v italijanski poslaniški zbornici pred kratkim izjavil:

— Gospodu Giolittiju gre zasluga, da je sklenil mir, ki je dobil na Italijo vse, kar je pripadol njej. (In Še malo povrh).

Nam temelju "zgodovinskih razlogov, katere kljče d'Annunzio vedno na pomoč, pa bi lahko sedanja italijanska kraljevina zahtevala zase večino Evrope, vključno Anglijo in Wales.

— V starodavnih časih, — se glasi v nekem članku Ernesta Hatcha Willkinsa, — je mesto Rim, središče izvanredne sile, posvečene osvojevanju in organizaciji, razširilo svojo nadvlado najprej na sosedna plemena, nato po celem polotoku in pozne preko skoro celega tedaj znanega sveta. — Rimski zgodovinar s svojim vojaškim sijanjem in svojimi zakoni, ki so sedaj temelj vseh pravnih sistemov, vladajočih civilizirani svet, s svojo umetnostjo, literaturo in stavbami, je prav tako dedična vsega ameriškega in evropskega učenja, kot je zgodovina njegove lastne dežele. Vale "barbarov" se vera in iztoka, ki so šli ponovno preko dežele, je domače pribivalstvo polagoma absorbirolo, čeprav je to domače pribivalstvo ohranilo številne staro-latinske karakteristike.

— Večina genealogov zasleduje izvor sedaj vladajoče italijanske vladarske hiše do nekega nemškega grofa Bertholda, ki se je v enajstem stoletju nastatal na zapadnem obronku Alp med Mont Blancem ter Lémanškim jezerom.

Počasna amalgamacija ali spojitev napol neodvisnih kneževin, kraljestev, vnojivin in papeževih držav izčaga onega časa je dosegla svoj višek v februarju leta 1861, ko se je zbral, prvi italijanski parlament ter proglašil Victorja Emanuela italijanskim kraljem. Ostali del papeževih držav, potem ko se je neka italijanska vlada polastila leta 1870 Rima, po odhodu Francozov, je bil anektiran potom ljudskega glasovanja, ki se je vrnilo dne 7. oktobra istega leta. Po tej izgubi posvetne moći je postal papež v Vatikanu kot jetnik, ki je samega sebe obsodil na dosmrtno ječo.

V celi dolgi zgodovini Italije, ki je bila v glavnem zgodovina vojn, osvajanja ali obrambe, najde Viljem Ferrero, znani italijanski zgodovinar, le malo, kar bi bilo bolj dramatičnega kot je bilo unicefne bojne črte pri Kobardinu v jeseni leta 1917. V La Revue de Geneve je priobčil članek, v katerem se glasi:

Kobardin ostane kot velika legenda. Izdajstvo vojakov, o ka-

terem se je toliko govorilo, ni nikdar obstajalo. Razkroj armade valed defitistične propagande, je fantastična izužiblja. Bila je to bitka, izgubljena vsled gotovih napak v vodstvu, katerim bi se mogelo lahko izognilo, ki pa niso bile prav nič bolj resne in prav nič bolj običajne, kot številne druge napake, napravljene od številnih drugih generalov tekom svetovne vojne.

— Kljub temu pa nas je Kobardin rešil, — nadaljuje Ferrero, ki pravi:

— Cela zgodovina izza Cimbrov in Teutonov, dokazuje, da je zelo lahko za armado priti v dolino reke Pada, da pa je zelo težko priti zopet vseh iz nje. Dolina reke Pada je neke vrste pasti za misi. Nesrečna je armada, ki stopi vanjo vodenja od zmage, ter naleti na močan odpornik. Njen konec obstaja v tem, da je vrzena ob gore in zdobjena.

Napoved zgodovinarja se je uresničila do pičice: — Avstrijska armada, ki je stopila v Italijo leta 1917, ni nikdar več prisla ven. — (V tem oziru je treba nekaj korekture, kajti če bi se morali Avstrijiči boriti proti Italijanom samim in prav od pričetka, bi bili v enem mesecu na Siciliji. Italijanski "zmaga" pa je obstajala v tem, da so se slovanski polki v avstrijski armadi uprli ter se pričeli vračati proti domu, v posledi veri, da bo Lah držal svojo besedo, dano v Rimu ter dal Jugoslovjanom to, kar jim gre. Če bi tega ge bito, bi še maršikateri Italijan ugriznil v zemljo, predno bi prišel konec. Poraz pri Kobardinu pa le dokazuje, da ne more italijanska armada prenesti močnega udarca, izvedenega na celih črtah z veliko silo. Za Lahe bi bilo boljše, če bi lepo molčali o Kobardinu ter skušali pozabiti, kar se jim je tam prizpel.

Graf Sforza o rapaljski pogodbi.

Dne 17. decembra je italijanski senat razpravljal o rapaljski pogodbi. Po nekaterih govornikih je minister za zunanje stvari graf Sforza prosil za besedo in izjavil: "Ako smo z rapaljskim sporazumom dosegli črto, ki gre od Brennerja čez Julijške Alpe do morja, smo dobili najpopolnejšo mejo, zaradi tega je veselje v Italiji tak veliko, ker se v Alpah, ki smo jih dosegli, upravičeno vidi simboliziranja. Močni gorski grebeni znajoči za nas popolno vojaško sveto. Leta 1914 smo bili le po imenu velesila. Z vojno in z rapaljskim sporazumom smo v resnicu postali velesila; zakaj varni smo v svojih mejah in svobodno odločamo o svoji usodi. Prava sila smo postali ne samo zaradi tega, ker smo dosegli mejo, ki nam jih je narava sama začrtaла, ampak v prvi vrsti zaradi tega, ker smo imeli pogum, da nismo anektrali pokrajjin in pribivalstva, česar posebiti pri nas v zgajala nevaren iridentizem; ki bi v narodu, s katerim moramo na vzhodu živeti v soseščini netil srd, na sebi sicer brez prave nevarnosti, ki pa bi gotovo vplival na našo politiko, ki jo moramo voditi, da si zagotovimo dežele, zavojevane proti volji ogromne večne pribivalstva.

Gledo rapaljske pogodbe je mnogo ljudi, ki gojijo absurdne nade. Mnogo jih je pa tudi, ki menijo, da bi vsled zboljšanja mednarodnega položaja lahko dosegli vse, kar smo zahtevali. V Rapalu smo minister Bononi, jaz in kasneje ministriki predsedniki imeli vedno pred očmi ne samo potrebo, dosegli zadovoljivo teritorialno rešitev, ampak odpraviti politični položaj, katerega so zastrupili neizogibni dogodki in obžalovanja vredna nesoglasja. Že meseca junija sem v sporazumu z ministriškim predsednikom v Spa predčel Trumbičev glavne pogoje za sporazum in mu razložil interese, da hoče Italija pomagati novi kraljevinai. Dal sem tudi razumeti teritorialne potrebe Italije, ki jih nikakor ne moremo opustiti. V Rapalu je bil odpor jugoslovenskih delegatov dolg in živahan. Toda to, kar se nam je z nekatere trani morda očitalo, je da nas le čestno. Nismo barantali v navadnem pomen ubedesa. Pooblaščenem sestojni države smo dali razumeti, kako velika nevarnost bi pretiles njeni državi, ako bi italijanski politiki kazala odločeno sovraščvo. Razložili smo jih natanko, da bi akejka Italije razkrojila jugoslovenske čete, ampak vse, da niso zaradi tega ne hoteli, do tega privodel tok dogodkov. Akejka Italije bi imela hitre uspehe, ki bi pa bili katastrofalni za belgrajsko vlado, ukopav bi te žalostne posledice v bližnji bočnosti občutili mi sami. Z druge strani pa smo jugoslovenskim delegatom predložili veliko prednost, ki bi jo imel direkten in odkriti sporazum med Rimom in Belgradom. Jugoslovenski delegati so vse to končno uvideli in se z napi spoznameli.

Italija je zmagala in je postopala v zmislu svoje rimske preteklosti, ki ji ni diktirala zakona, opretega na nasilje, ampak ki ji je kazala pot, ki jo je utegnil imeti povratek Habsburžanov. Ta sporazum smo tudi sporočili Češkoslovaški ter upam, da bomo v kratkem imeli priliko v Rimu pozdraviti dr. Beneša. V teku so priprave za sklenitev drugih sporazumov med obema vladama, ki bodo imeli velik pomen, zlasti z gospodarskega stališča pa tudi političnega. Reklam so, da je bil trenotek za sporazum izbran; sedaj pa pravijo, da bi moral, ker je bil trenotek tako ugoden, ugrabiti tuje pokrajine in zediniti z Italijo množice tujcev. Dejali so mi, da Jugoslovani ne bodo nikoli obnovili pogajanje z Italijo in da bi jih v sklojenju glavo žur mal iti nasproti in se z njimi sniti v takiji tudi prestolici, ki bi jih protezirala; toda oni so takoj prišli v Italijo. Menili so, da bodo Jugoslovani zahtevali če, toda oni niso niti trenotek sanjali o tem, da bi neksrenim besedami zmanjšali resnost in dostojanstvenost rapaljske obiležje. Pravili so, da bodo volitve razbile Južno morje, zlasti z gospodarskega stališča pa tudi političnega. Reklam so, da je bil trenotek za sporazum izbran; sedaj pa pravijo, da bi moral, ker je bil trenotek tako ugoden, ugrabiti tuje pokrajine in zediniti z Italijo množice tujcev. Dejali so mi, da Jugoslovani ne bodo nikoli obnovili pogajanje z Italijo in da bi jih v sklojenju glavo žur mal iti nasproti in se z njimi sniti v takiji tudi prestolici, ki bi jih protezirala; toda oni so takoj prišli v Italijo. Menili so, da bodo Jugoslovani zahtevali če, toda oni niso niti trenotek sanjali o tem, da bi neksrenim besedami zmanjšali resnost in dostojanstvenost rapaljske obiležje. Pravili so, da bodo volitve razbile Južno morje, zlasti z gospodarskega stališča pa tudi političnega. Reklam so, da je bil trenotek za sporazum izbran; sedaj pa pravijo, da bi moral, ker je bil trenotek tako ugoden, ugrabiti tuje pokrajine in zediniti z Italijo množice tujcev. Dejali so mi, da Jugoslovani ne bodo nikoli obnovili pogajanje z Italijo in da bi jih v sklojenju glavo žur mal iti nasproti in se z njimi sniti v takiji tudi prestolici, ki bi jih protezirala; toda oni so takoj prišli v Italijo. Menili so, da bodo Jugoslovani zahtevali če, toda oni niso niti trenotek sanjali o tem, da bi neksrenim besedami zmanjšali resnost in dostojanstvenost rapaljske obiležje. Pravili so, da bodo volitve razbile Južno morje, zlasti z gospodarskega stališča pa tudi političnega. Reklam so, da je bil trenotek za sporazum izbran; sedaj pa pravijo, da bi moral, ker je bil trenotek tako ugoden, ugrabiti tuje pokrajine in zediniti z Italijo množice tujcev. Dejali so mi, da Jugoslovani ne bodo nikoli obnovili pogajanje z Italijo in da bi jih v sklojenju glavo žur mal iti nasproti in se z njimi sniti v takiji tudi prestolici, ki bi jih protezirala; toda oni so takoj prišli v Italijo. Menili so, da bodo Jugoslovani zahtevali če, toda oni niso niti trenotek sanjali o tem, da bi neksrenim besedami zmanjšali resnost in dostojanstvenost rapaljske obiležje. Pravili so, da bodo volitve razbile Južno morje, zlasti z gospodarskega stališča pa tudi političnega. Reklam so, da je bil trenotek za sporazum izbran; sedaj pa pravijo, da bi moral, ker je bil trenotek tako ugoden, ugrabiti tuje pokrajine in zediniti z Italijo množice tujcev. Dejali so mi, da Jugoslovani ne bodo nikoli obnovili pogajanje z Italijo in da bi jih v sklojenju glavo žur mal iti nasproti in se z njimi sniti v takiji tudi prestolici, ki bi jih protezirala; toda oni so takoj prišli v Italijo. Menili so, da bodo Jugoslovani zahtevali če, toda oni niso niti trenotek sanjali o tem, da bi neksrenim besedami zmanjšali resnost in dostojanstvenost rapaljske obiležje. Pravili so, da bodo volitve razbile Južno morje, zlasti z gospodarskega stališča pa tudi političnega. Reklam so, da je bil trenotek za sporazum izbran; sedaj pa pravijo, da bi moral, ker je bil trenotek tako ugoden, ugrabiti tuje pokrajine in zediniti z Italijo množice tujcev. Dejali so mi, da Jugoslovani ne bodo nikoli obnovili pogajanje z Italijo in da bi jih v sklojenju glavo žur mal iti nasproti in se z njimi sniti v takiji tudi prestolici, ki bi jih protezirala; toda oni so takoj prišli v Italijo. Menili so, da bodo Jugoslovani zahtevali če, toda oni niso niti trenotek sanjali o tem, da bi neksrenim besedami zmanjšali resnost in dostojanstvenost rapaljske obiležje. Pravili so, da bodo volitve razbile Južno morje, zlasti z gospodarskega stališča pa tudi političnega. Reklam so, da je bil trenotek za sporazum izbran; sedaj pa pravijo, da bi moral, ker je bil trenotek tako ugoden, ugrabiti tuje pokrajine in zediniti z Italijo množice tujcev. Dejali so mi, da Jugoslovani ne bodo nikoli obnovili pogajanje z Italijo in da bi jih v sklojenju glavo žur mal iti nasproti in se z njimi sniti v takiji tudi prestolici, ki bi jih protezirala; toda oni so takoj prišli v Italijo. Menili so, da bodo Jugoslovani zahtevali če, toda oni niso

Bilanca jugoslovanske države.

Sentimentalni ljudje napravijo koncem leta bilanco svojih neuspehov (včasih tudi uspehov), če so še kaj drugoga kot sentimentalni) ter se založijo obenčju z novimi dobrimi načrti. V politiki je tako počenjanje nekako nesmiselno, ker je ta sleherni dan novo leto, ker odpre slehernemu obzorju za nove možnosti. Pa iz kronološke oportunitosti se drži dnevnih tiskov, ki so povod za patriarhalne šege, tako da nam čitatelj ne more zameriti, ako razpravljamo vnoči o značilnih stvareh.

Ne bomo nič naštetevali. Pred tremi leti so upali nekateri komaj sanjati o jugoslovanski državi. Danes treba samo pogledati na naše sosedne države, da nam oživi v očeh nekaj kakor iskra samozavesti. In samozavesti nam je nedostajalo. Ne samo raditev, ker bi bila upravičena bolj, ker je tako potreben reviziju v državnih borbi za obstanek in ker je eden izmed glavnih psiholoških činiteljev uspehne politike. Ali ste morda že kaj čuli o skromnem Angležu, Nemcu ali Francosu? Rajšči nekaj samozavesti preveč nego premalo, kajti ona igra ulogo one učenj, ki v mednarodni tekmi tako mnogokrat odloča.

V naši prislovični skromnosti se komaj zavedamo, da imamo neje, definativne meje. Zdi se nam že skoro samoumevno, da jih imamo. In samoumevno se nam vidi, da jih nimajo še Poljaki, Romuni in naš malozanesljivi sosed, grški prijatelj pravzaprav tudi ne. Mi pa imamo meje. Papam habemus (imamo papeže).

Ampak Rapallo! Zlobokna beseda, tuji zvok, neprijetno zvenje, konstelacija rabulistično izbranih glasov. Že enkrat se je pripravil adiplomatična nezgodba na tem sicer divnem obrežju. Pa tista nezgoda nam je v svojih neposrednih posledicah koristila. Z začasno ureditvijo naših jugovzhodnih meja se moramo za par desetletij zavoljiti. Na severozapadu smo doživeli dvojen poraz, ker tam ni šlo za borbo si ravnih sil. Na Koroškem naša neorganizirana poštenost in naivnost ni mogla biti kos organizirani nemški in laški golufiji in nasičil, v Rapallo pa nismo toliko udali Italiji, kakor skupnemu pritisku antante. Povsem brezplodno početje bi bilo spraviti se sedaj s kritiko na ljudi, ki so bili tedaj na odgovornem mestu. Korošči in Primoreci so še izven naših meja, v tem dejstvu leži smer hodoče naše zmanjšanje politike. Zgodil se je čudež, da smo se ujednili neprisakovano hitro in neprisakovano latko, ne tarmajmo, ako se ne zgodil tudi čudež, da plapola naša trobojne na Svetem Justu, na Kostanjevici in na reški namestniški palaci.

Ne tarmajmo in ne križajmo rok z stereotipnim slovenskim vzdomom: izgubljeno je, ne da se več pomagati. Kaj je rapaljska pogoda? Pogoda je veljavna tako dolgo, dokler ostane razmerje onih sil, ki so našle v njih svoje trenutno ravnotežje. Provizorij je, premirni sporazum med dvema državama, ki pale sam po sebi v svojo nico: "rebus aliter stantibus" (ko bodo razmere drugačne). Nekod v srednjem veku in tudi še na pragu devetnajstega stoletja nahajamo mednarodnih ogrodij dostavke, da imajo veljati za "večne čase". Dandanes navdajajo pogodbene čisto drugačna častva, ki si izmenjujajo ratifikacijske listine. Pogoda, ni več večni zakon, ona je le orodje onega, ki jo znača v tem trenutnem razmerju primereno izrabiti. Rapaljska pogoda je dogovor, po katerem po višji sili primorani dopustimo, da ostane del našega naroda pod tujo upravo, ne za večne čase, samo za čas, dokler ne strohne temelji te pogode. In temelj te pogode je najnekonstantnejši politični položaj: velesila, opeta na pomoč dveh svetovnih sil je potisnila ob steno mlajšega, šibkejšega, neizkušenjega, slabšega soseda. Ponosni ne smoje bili Italijani na to pogodo. Pariski in berlinski mir sta slonela svoj čas na očividno na veliko solidnejših podlagah in pripisoval se jima je drugoredni pomen. Po dveh generacijah ne izvajata več niti sija, ne papirnatih enuj. Politični dogodki našega časa so nekam podobni političnemu vrtineu, ki se je začel po končanem dvoboju Marius Sulla. Tedanjega doba kar mrgoli mednarodni pogodbi. Politični mobilizem, ki je enkrat v toku, se ne ustavi, dokler se svet ne preorganiza na sposobnejše temelje. Zdi se mi, da je moderna Evropa dozorela za podoben politični mehanizem, ki se more izčiveti dosledno do konca. Danes smo sklenili pogodo, danes še nam je zavilati rokave, da podremo njenje podstavo.

Gre le za to, da li se bo ohranilo, obranilo izvendržavno jugoslovanstvo. Politični matematiki, kakor je v rabi v deželih zapadnoevropske kulture, moramo računati na ugoden uspeh. Časi nasilnega raznaročovanja so na evropskem zapadu končoveljavno minili. Ne da bi bil morda konec enakih poskusov, temveč ker ni več nadate za trudavreden uspeh. Raznaročovanje med kulturnimi narodi je že davno premagano starišče. Ali sprejme manj zavedni del prebivalstva tuji jezik, to na stvari ne menja nič, zakaj narodnost in jezik se dolgo nista istovetni stvari. Kar ni narodno dozorelo se bo v Primorju udalo zmanjšemu blesku italijanskega jezika. S tem nam je računati in v podobnem smislu tudi na Koroškem. Po drugokrajinskih in drugočasnih razmerah nam je računati, da se tekom enega pokolenja odstoji ena petina izgubljenega prebivalstva. Ne najboljša petina! Dobro polovico bo ohranila slovenska kulturna zavednost.

Koroški nemčurji niso nikoli sanjali o slovenski kulturni zavesti. Zato so postali nečakurji. Primorski Slovenci so druga kova. Na Koroškem je merila nemška kultura (ne civilizacija) z otroškimi kulturnimi poskušaji tamoznajnih Slovencev. Zategadelj smo moralni proti, ker je bila duševna zveza s prekokaravanskim zaledjem še prešibka. Primorce in Notranje na sta sot Slovenia. Čim bojevitje je v živahnjejša bo kulturna tekma, tim izrazitejša bo narodna zavest, tim večji odstotek, ki se nam bo ohranil. Zavedajmo se dobro, da smo stopili v sfero zapadnoevropske kulture. Mi, Čehi in tudi Poljaki, Rusko slovanstvo je odslej svet za sebe, ono ni Evropa in sedaj je prepozno, da bi se postalo. Svetovna vojna in boljševski katastrofa sta utrdila neoborni mejniki med zapadnim in vzhodnim slovanstvom. Jugoslovanski severozapad postane nervozno prehajajoč, stikaljšče našega plemena z romanskom in germanstvom. Čim živahnjejši postanejo stiki, tim globlje se ukorenini narodna samozavest. Ne ločitev, ne čuvanje pod obrambnim steklom etovskih zakonodaj, ampak čim češča izmenjava kulturnih dobrin utrja nacionizem.

Druge je organizacija. Organizacijsko spretnejšemu bo srča milješja. Primorsko-koreško slovenstvo bo samo prešibko, da odoli iz lastne moči. Brez politične in moralne zaslombe bi plamen pomladi ugasnil v ugasil. Če bi imeli organizacijske talente germanskih narodov, posebno pruskega plemena, bi lahko z mirnim očesom zrli v bodočnost. Pa ker niso dani tisti pogoj plemenske in stanovske politične preteklosti, ki so ustvarili ravno nemški organizacijski instinkt, moramo gledati, kako pridevo potom nacionalne vzgoje do potrebnih organizacijskih zmožnosti. To je stvar šole, politične in gospodarske naobrazbe, stvar najmanj treh generacij. Nemci imajo opravila dovolj, da zrakljujejo tisočevi versi versailleske pogode, pa vendar še nahajajo energij, da organizujejo izvendržavno nemštv.

Mi smo v tem pogledu doli na bojšem, pa bi bili storili lahko več. Da, prav zares, bilo je precej navdušenja še pred letom, ko so nas iz Pariza dražili z raznimi razmejnimi črtami in tudi še ob Veliki noči, ko je zrasla organizacija "Jugoslovanska Matice". Tudi "Gospodarski žvon" je žel nekaj redoljubnega pritrjevanja. Toda zd se nam ne in neodrešenim Slovenecem se zeli najbrž istotako, da to ni ono, od česar jim je pričakovati spas in podporo. Marazem in neka fatalistična ravnodušnost se je vgnezdil globoko v našo duševnost in zadusi navdušenje po prvih drittijah. In vendar velja v politiki le vztrajnost in edinoma vztrajnost. Silno prozračna lastnost je to, toda vseeno edina rešitev. "Jugoslovanska Matice" izkrov "Gospodarski žvon" obeh organizacij imata lep program, bojim se le, da bo sčasoma zmanjkalo navdušenja, prispevkov in vztrajnosti. Ne da bi sodil morda po kakšnih tozadovnih kokretnostih, le hrake pogled na našo zgodovino že zadostuje, da upraviči to bojanjem. Ponašajmo se z večjo mero organizacijskega duha nego naši jugoslovanski bratje, žila plesalem, a Margerita je očela na strani.

Ali vseeno to ne bo zadostovalo. Naša organizacija, ki bo skrbela za izvendržavno jugoslovanstvo, bi se smela biti postransko opravilo.

poracija vztrajnih in marljivih ljudi, ki bi posvetili vso svojo silo edino le temu namemu. Sicer ostane zamidljeno delo v dilettantskih kolovozih in v času skrajne specializacije dilettantizem ni metoda, od katere bi smeli pričakovati zadovoljivo uspehov.

Dosti važnejši nego rapaljska pogodba bo gospodarska pogodba, z Italijo. Ona je cisto interna zadeva med nami ter Italijani. Antoni in pritisk odpade, tu se bodo pogajali naši zastopniki skoraj na ravnom stališču. Ne vem, v koliko bodo mogle naše gospodarske centralne oborožiti naše zastopnike z materialno in moralno zaslombu in da li se tozadovno vrše po vsej državi po jasnom, enotnem načrtu zamišljene priprave. Na vsak način pa se nam nudi prilika, da žanimo zadostne kompenzacije za rapaljske izgube. Ni mesto razmotriti o teh stvareh pred časom v časopisu, zdi se nam le, da bi ne skodovalo, ako se bo pri sklepjanju gospodarske pogodbe oziral na metodo, kako je skrbela in kako se skribi nemška vlada za izvendržavno nemštv v podobnih slučajih.

Nismo podlegli ne na Koroškem, ne na Rapallo. Tam se nista bili toliko dve državni ideji kakov dva gospodarska interesa, in da je zmagal gospodarski lokalni interes, je razumljiva posledica materialistične človeške narave in povojne znanosti. V rapaljski areni nas ni potisnil k tlon noben sovražnik, ugotovili smo same vnaprej neskorasmernega premo vse zapadne Evrope in borbo odložili na prihodnje čase. Meddržavni temelji naše države so utrjeni, doraščajoč pokolenje bo moralno izkonsolidirati državo v notranjosti. In nad tem se bo v zunanjopolitičnem klicu takoj marsikat in korenito izpremenilo. Čas in delo državotvornih elementov bosta sčasoma rokopal plebiscit in rapaljsko pogodbo. Sredstvo za to zremo v vztrajnosti in v načrtoma izvajani organizaciji.

Mistični valček.

Franc. spisal Declarne-Mardrus.

Bi je eden onih starinskih grafov, ki še vedno stoejo masivno pokonci, sredi pokrajine, ki se iščakata ni izpremenila in niki spominja na dneve, ko so srednjevsi ležende še vedno častili v naši Franciji.

Klub temu pa so avtomobili prestepano vozili in trobentali o koli gradu in velika angleška družina, ki je stanovala v tem gradu vsako poletje in vsako jesen, je vodila življenje, ki je bilo odločno moderno. Tennis, vojnje s čolni, motor - kolesi - vse to je držalo zaposlene mlade ljudi in če bi ne bilo odličnosti in elegancije starejših deklej v poročnih ženah, bi ne ostalo v tej deželi preteklosti nobenega sledu o deželi izbjake.

Gotova stvar je, da dajejo ženske obleke, celo one današnjih dnev, čudovit izraz za vsako ozadje. Pestrobojne obleke žensk so papirnatih enuj. Politični dogodki našega časa so nekam podobni političnemu vrtineu, ki se je začel po končanem dvoboju Marius Sulla. Tedanjega doba kar mrgoli mednarodni pogodbi. Politični mobilizem, ki je enkrat v toku, se ne ustavi, dokler se svet ne preorganiza na sposobnejše temelje. Zdi se mi, da je moderna Evropa dozorela za podoben politični mehanizem, ki se more izčiveti dosledno do konca. Danes smo sklenili pogodo, danes še nam je zavilati rokave, da podremo njenje podstavo.

Nato pa je videla, kako se ji je nekdo približal ter iztegnil proti svojo roko, kot da jo povabi na ples. Bil je to plavolasi Patrick Ellivan, zamišljen in sanjam, ki je ostala zamišljena in hladna.

Nato pa je prišla takoj do zaključka: — To ho par. — Kritika se je seveda tudi takoj oglašila.

Govoriti od mladih let naprej, da bo postala nuna in končati s tem, da se poroči s protestantom — to je pač malo premočno.

Ona dva pa nista plesala. Šla sta po par stopnicah, ki so vodile pozornico, pa je bil ples, ki se je vršil v četrtek popoldne in katerega so priedile angleške lepotnice odličnjakom iz okolice. Slednji so prihajali vsaki teden iz bližnjih gradov in vil in celo iz bolj oddaljenega mesta. To je bil staneck ubogih deželnih plemičev ter bogatih industrialev, za katere je povabilo Lady Ellivan predstavljalo skoro plemiški part.

Nato pa so prišli takoj do zaključka: — To ho par. — Kritika se je seveda tudi takoj oglašila.

Govoriti od mladih let naprej, da bo postala nuna in končati s tem, da se poroči s protestantom — to je pač malo premočno.

Takrat pa so se pričele njih zadeve. Bili so junini.

Ker so postili balon na vršču neke neidentificirane smreke v Canadi in ker so se stegli med seboj, bodo prišli sedaj pred vojno sodišče mornariškega departmanta. To pa raditev, ker so vzbudili v nekaj posjet, da se poroči s protestantom — to je pač malo premočno.

Takrat pa so se prejeli njih zadeve. Bili so junini.

Misljam, da vem, zakaj ste danes prša. — je rekla, nekoliko preplašena.

Le pustite me nadaljevati, — je prekinil on. — Prosil sem vas, da obespite tektona tega valčka in vi ste privolili. Raditev moja pozabljiva, se ima zahtevali s svojemu lastnemu zdravemu razumu, ne pa razsodnosti razburljivega občinstva.

Trije mornariški častniki so se dvignili z balonom v zrak pri Rockaway Point brez vsake misli, da bodo obrnili nase neprimerne množino javne pozornosti. Zalobil jih je vihar in po preteklu par ur so se znašli nad divjincami severne Canade. Doživeljili so marsikater težkočeve, dokler jih ni našel neki indijanski lovec ter jih povedel v reselino.

Takrat pa so se pričele njih zadeve. Bili so junini.

Misljam, da vem, zakaj ste danes prša. — je rekla, nekoliko preplašena.

Le pustite me nadaljevati, — je prekinil on. — Prosil sem vas, da obespite tektona tega valčka in vi ste privolili. Raditev moja pozabljiva, se ima zahtevali s svojemu lastnemu zdravemu razumu, ne pa razsodnosti razburljivega občinstva.

Ali se je bila videti presenečena. — Prosim vas, — je rekla, nekoliko preplašena.

Le pustite me nadaljevati, — je prekinil on. — Prosil sem vas, da obespite tektona tega valčka in vi ste privolili. Raditev moja pozabljiva, se ima zahtevali s svojemu lastnemu zdravemu razumu, ne pa razsodnosti razburljivega občinstva.

Ali se je bila videti presenečena. — Prosim vas, — je rekla, nekoliko preplašena.

Le pustite me nadaljevati, — je prekinil on. — Prosil sem vas, da obespite tektona tega valčka in vi ste privolili. Raditev moja pozabljiva, se ima zahtevali s svojemu lastnemu zdravemu razumu, ne pa razsodnosti razburljivega občinstva.

Ali se je bila videti presenečena. — Prosim vas, — je rekla, nekoliko preplašena.

Le pustite me nadaljevati, — je prekinil on. — Prosil sem vas, da obespite tektona tega valčka in vi ste privolili. Raditev moja pozabljiva, se ima zahtevali s svojemu lastnemu zdravemu razumu, ne pa razsodnosti razburljivega občinstva.

Bog bo pomagal obema v izvrševanju najine naloge. Ozrla sta se drugi v drugega. — Ničesar drugači ni bilo mogoče. — Dosega sta sporazum, ki ni potreboval nikakih besed. Obema se je zdele, kot da sta pripravljena na polet na krihi, ki so se nevidna razprostirja.

Raditev sta tudi odišla navzdol, ko je godba pričela igrati in pričela sta plesati. Njih valček ni imel v resnici ničesar človek na sebi. Kot cni mohamedanski derviši je reproduciral tistem zvezd, "gibanje, ki ugaja Bogu".

V tem mističnem trenutku, ko je godba pričela igrati in pričela sta plesati. Njih valček ni imel v resnici ničesar človek na sebi. Kot cni mohamedanski derviši je reproduciral tistem zvezd, "gibanje, ki ugaja Bogu".

In pričela sta plesati. Njih valček ni imel v resnici ničesar človek na sebi. Kot cni mohamedanski derviši je reproduciral tistem zvezd, "gibanje, ki ugaja Bogu".

In pričela sta plesati. Njih valček ni imel v resnici ničesar človek na sebi. Kot cni mohamedanski derviši je reproduciral tistem zvezd, "gibanje, ki ugaja Bogu".

In pričela sta plesati. Njih valček ni imel v resnici ničesar človek na sebi. Kot cni mohamedanski derviši je reproduciral tistem zvezd, "gibanje, ki ugaja Bogu".

In pričela

